

តើអ្វីទៅជាសច្ចក្រឹត្យ? — លេខ ២

កុំបិទតុលាការក្នុងការព្យាយាមកំណត់សៀវភៅនេះ

Jeff Pippenger

2023-09-05

មានបង្ហាញចម្លើយថា បុរេវត្ថុសិស្សស្រីចាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840

រហូតដល់ថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

គឺជាបុរេវត្ថុសិស្សស្រីដែលត្រូវបានគំរាមដោយផ្ទាល់ដល់ទាំងបុរេវត្ថុ

ដែលត្រូវបានបិទតុលាការក្នុងមុនពេលបិទនិយ័ត្តន៍ពេលវេលាសាកល្បង។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមដោយពិនិត្យឡើងវិញនូវមួយចំនួននៃអ្វីដែលយើងបានកំណត់អំពីនីមិត្តភាពប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានទាំងបុរេវត្ថុ។

យើងកំពុងប្រើឧទាហរណ៍បុរេវត្ថុសិស្សស្រីខ្មែរឬបុរេវត្ថុសិស្សស្រី

ដើម្បីបង្ហាញសច្ចក្រឹត្យទាំងនេះ។ មានសញ្ញាសម្គាល់ព្យាយាមកំណត់ចំនួនបួន

ចាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 រហូតដល់ និងរួមទាំងថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 គឺ៖

ការបំពាក់អំណាចដល់សារបស់ទេវតាទីមួយ ការខកចិត្តលើកទីមួយ

ការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលអធិបតី និងការខកចិត្តដ៏ធំ។

ថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០

ត្រូវបានគំរាមដោយមុនដោយលោកម៉ូសនេដែលក្នុងពេលនោះកំពុងនេះ។

ការខកចិត្តលើកដំបូងនៃនិទាយរដ្ឋ ឆ្នាំ ១៨៤៤

ត្រូវបានគំរាមដោយភរិយារបស់លោកម៉ូសនេ គឺស៊ីព្យ៉ា

នៃពេលវេលាភាគស្រុកកូនបុរសរបស់ពួកគេដោយទុកខ្សោយ និងដោយការភ័យខ្លាច។

សម្រាប់កេរ្តិ៍ឈ្មោះអធិបតី ដែលបានចាប់ផ្តើមនៃការប្រជុំ Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទី

១២-១៧ ខែសីហា

ត្រូវបានគំរាមដោយមុនដោយការមកដល់របស់លោកម៉ូសនេក្នុងស្រុកអស្ថិរភាព

និងការព្យាបាលដំបូងរបស់លោកអំពីសច្ចក្រឹត្យស្ថាប័នក្នុងច្បាប់របស់អស្ថិរភាព។

ការខកចិត្តដ៏ធំធេងនៃថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤

ត្រូវបានគំរាមដោយមុនដោយជនហ្មឿនដែលសម្រុករហាម។

នៃសម័យស្ថិតិវិទ្យា ថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 ត្រូវបានគំរាមដោយសញ្ញាបុរាណស្រុកជាមុនដោយពួកគេលើសុទ្ធិនានាហិបនព្រះគ្រីស្ទប្រមាញ់។

ការខកចិត្តលើកដំបូងនៃនិទាយរដ្ឋ ឆ្នាំ 1844

ត្រូវបានគំរាមដោយសញ្ញាបុរាណស្រុកជាមុនដោយអ្វីស្រដៀងនឹងហិបនព្រះគ្រីស្ទ។

សម្រាប់ពាក់កណ្តាលអធិបតី ដែលបានចាប់ផ្តើមនៃក្នុងការប្រជុំ Exeter

ចាប់ពីថ្ងៃទី 12-17 ខែសីហា ត្រូវបានគំរាមដោយសញ្ញាបុរាណស្រុកជាមុនដោយដំរីឆ្នាំនា

ហិបចូលទៅក្នុងក្រុងយូសាឡីម។ ការខកចិត្តដ៏ធំធេងនៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

ត្រូវបានគំរាមដោយសញ្ញាបុរាណស្រុកជាមុនដោយមីកាល់ ភរិយារបស់ដំរីឆ្នាំ

ពេលវេលាមានមើលងាយដំរីឆ្នាំ

ដោយព្រោះគាត់បានចូលទៅក្នុងក្រុងយូសាឡីមជាមួយនឹងហិប។

ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៨៤០

ត្រូវបានគំរាមដោយនីមិត្តភាពដោយពិធីបុណ្យផ្សេងៗទៀតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ការខកចិត្តតល់លើកទីមួយនៃរដ្ឋនិទាឃរដ្ឋ ឆ្នាំ១៨៤៤
ត្រូវបានជានិមិត្តរូបដោយការខកចិត្តអំពីសចក្ខីសុលាបរបស់ឡាសារ។
សម្រកែកណុដាលអធុរក្ស ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចចប្បជុំជុំ Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទី១២
ដល់១៧ ខែសីហា
ត្រូវបានជានិមិត្តរូបដោយការចូលក្នុងយូសាឡិមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ការខកចិត្តដ៏ធំនៃថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤
ត្រូវបានជានិមិត្តរូបដោយការខកចិត្តនៃលើសកាង។

យើងបានចង់អូសបង្ហាញថា សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះ តំណាងឲ្យតម្លៃនៃកម្មវិធីបុណ្យ
នៃវេទនាសម្តីនុពពញ្ញាញនៃគ្រប់ចលនាកំណើតម្យ៉ាងទាំងអស់។ យើងកំពុងកំណត់សញ្ញា
សម្គាល់ទាំងបួននេះថាជាសាក្សីនៃប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងលំហូរបានចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។
លក្ខខណៈព្យាករណ៍មួយក្នុងចំណោមលក្ខខណៈព្យាករណ៍ទាំងឡាយនៃខុសទាំងបួននីមួយៗ
គឺថា សញ្ញាសម្គាល់នៃក្នុងខុសនីមួយៗមានបុរាណបទដូចគ្នា។

សម្រាប់ម៉ូសេ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះសុទ្ធជាការកំណត់និងកិច្ចការរបស់ព្រះក្នុងការចូល
ទៅក្នុងសចក្ខីសញ្ញាជាមួយបុរាណដ៏ដ៏លំអៀងនៃលំហូរជួរស៊ីស្ទេម
ដើម្បីបិទពេញតាមព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់អាហ្វហាំ។ ក្នុងខុសកំណើតម្យ៉ាងរបស់សុដចេដាវិឌ
សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះសុទ្ធជាការមោទន៍នាក់ទំនងនឹងហិបបស់ព្រះ។
ក្នុងខុសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះសុទ្ធជាការមោទន៍នាក់ទំនងនឹងសចក្ខីសុលាប
និងការរស់ឡើងវិញ។

ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៨៤០ ជាការបញ្ចេញដាក់អំពីគោលការណ៍មួយថ្មីនៃម៉ូសេឆ្នាំ។
ការខកចិត្តតល់លើកទីមួយ នៃរដ្ឋនិទាឃរដ្ឋ ឆ្នាំ១៨៤៤
បណ្តាលមកពីការអនុវត្តគោលការណ៍មួយថ្មីនៃម៉ូសេឆ្នាំដែលបានបង្ហាញ។ សាររបស់
Samuel Snow អំពី Midnight Cry គឺជាការកែតម្រូវ ហើយជាការផ្ទេរពេញលេញនូវការអនុវត្ត
ក្នុងលំហូរនៃគោលការណ៍មួយថ្មីនៃម៉ូសេឆ្នាំ។ សារដែលបានកែតម្រូវនេះ
បានផ្តល់ការណែនាំមួយថ្មីនៃម៉ូសេឆ្នាំ ហើយត្រូវបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី២២
ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤។ សញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួនសុទ្ធជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណគោលការណ៍
មួយថ្មីនៃម៉ូសេឆ្នាំ។

បងស៊ីវី វ៉ាយ បានជូនដំណឹងដល់យើងថា ផ្សារលាន់ទាំងបួនពីរ
តំណាងឲ្យព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលបានកើតឡើងក្នុងអំឡុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងទីពីរ; ប៉ុន្តែ តែងតែបង្ហាញថា ផ្សារលាន់ទាំងបួនពីរ ក៏តំណាងឲ្យ «ព្រឹត្តិការណ៍អនាគត
ដែលនឹងត្រូវបើកសម្តែងតាមលំដាប់របស់វា» ផងដែរ។ ផ្សារលាន់ទាំងបួនពីរ
តំណាងឲ្យព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយចំនួនបួន ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 ហើយបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ហើយសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះ
នឹងត្រូវបានផ្ទេរឡើងមុតងទៀតក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើង តាមលំដាប់ដដែល។

ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ត្រូវបានតំណាងជាមុនដោយថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ ហើយកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះសុទ្ធជាការមោទន៍នាក់ទំនងជាមួយសាសនាអ៊ីស្លាម
ដូចនេះបានភ្ជាប់ការចាប់ផ្តើមនៃអាដរនេទីសិបកជាមួយនឹងចុងបញ្ចប់នៃអាដរនេទីសិប។

ទាំងថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ និងថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
សុទ្ធជាជាការបញ្ចេញនូវអំពើកុហកបំផ្លាញដល់ខាងជាបឋមនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររៀងៗខ្លួន។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១៨ បានចុះមក
ហើយនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ ទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១០ បានចុះមក។
ការខកចិត្តលើកដំបូងរបស់ Future for America គឺជាការព្យាករណ៍ដល់បរាជ័យមួយ
ទាក់ទងនឹងសាសនាអ៊ីស្លាម នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០។
សារដ៏ស្រស់បោកបញ្ឆោតប្រើឱ្យដឹងពីរឿង ដូចជាសំឡេងហៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវនៅ Exeter
នៅរដូវក្តៅ ឆ្នាំ ១៨៤៤ គឺជាការកែតម្រូវនៃការព្យាករណ៍ដល់បរាជ័យ
ដល់បានប្រកាសទុកជាមុន។ ចំពោះពួក Millerites ការកែតម្រូវនោះមានទំនាក់ទំនងនឹងការ
អនុវត្តដល់បរាជ័យពីមុននៃគោលការណ៍មួយថ្មីស្របច្បាប់ឆ្នាំ ដល់កំណត់ឆ្នាំ ១៨៤៣
ជាពេលវេលានៃការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សព្វថ្ងៃនេះ
ការកែតម្រូវដល់ស្រស់បោកបញ្ឆោតដោយសារសំឡេងហៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវរបស់ពួក
Millerites ត្រូវបានដាក់សញ្ញាសម្គាល់មួយ ដល់កំណត់ថ្មីសាសនាអ៊ីស្លាម
ដូចជាសញ្ញាសម្គាល់ពីមុនក៏មានកំណត់ដដែរ។
ការកែតម្រូវដល់ស្រស់បោកបញ្ឆោតដោយសារសំឡេងហៅពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវរបស់ Samuel Snow
មិនមែនជាការមិនអើពើចំពោះការព្យាករណ៍ដល់បរាជ័យពីមុនទេ ប៉ុន្តែជាការកែសម្រួល
ឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាងមុននូវការព្យាករណ៍ដល់បរាជ័យពីមុននោះ។

«អ្នកដដែលបានខកចិត្ត បានឃើញតាមរយៈព្រះគម្ពីរថា
ពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលពន្យារពេល ហើយថា
ពួកគេត្រូវតែរង់ចាំដោយអត់ធុមក្នុងការសម្រេចនៃនិមិត្ត។
ភស្តុតាងដដែលដល់បាននាំពួកគេឲ្យទទួលបានរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅឆ្នាំ
1843 ក៏បាននាំពួកគេឲ្យរំពឹងទុកទ្រង់នៅឆ្នាំ 1844 ដដែរ»។ Early Writings, 247.

សព្វថ្ងៃនេះ សារដ៏ស្រស់បោកបញ្ឆោតដោយសារដ៏ស្រស់បោកបញ្ឆោតពីកិច្ចប្រជុំ Exeter
នឹងកុលាយជាការបំពេញឱ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃការព្យាករណ៍ដល់បរាជ័យពីមុន។
ការខកចិត្តដ៏ធំក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite កំណត់ឱ្យការខកចិត្តដ៏ធំមួយ
ដល់កើតឡើងនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
ប៉ុន្តែវានឹងស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃការព្យាករណ៍អំពីសាសនាអ៊ីស្លាម។ សាររបស់ Samuel
Snow គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណកាលបរិច្ឆេទពិតប្រាកដ។ កាលបរិច្ឆេទនោះគឺរឹមត្រូវ
ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍ខុស។ សារសព្វថ្ងៃនេះ ដល់ស្រស់បោកបញ្ឆោតដោយសាររបស់ Snow
នឹងជាសារអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម
ដល់ជាការបំពេញឱ្យគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃសារដ៏ស្រស់បោកបញ្ឆោតនៃការខកចិត្តលើកដំបូង
នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

មិនមានពេលវេលា ឬកាលបរិច្ឆេទណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងឡើយ ដូចជាបំពេញតាំងពីថ្ងៃទី២២
ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤ មក ការកំណត់ពេលវេលា
មិនត្រូវបានឱ្យកុលាយជាផ្លូវកែម្តងសារទំនាយរបស់ព្រះទៀតឡើយ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា សាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវតែចេញនៅ
ហើយត្រូវបានប្រកាសដល់កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ដល់បានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយថា
សារនោះមិនត្រូវព្យាយាមទុកលើពេលវេលាឡើយ
ដូចជាពេលវេលានឹងមិនកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតទេ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
មានអ្នកខ្លះកំពុងទទួលការវិជ្ជមានចិត្តក្នុងកុលាយមួយ

ដដែលកើតឡើងពីការអធិប្បាយអំពីពលរដ្ឋលោក ថា
សាររបស់ទេវតាទីបីមានអំណាចខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពលរដ្ឋលោកអាចផ្ទុកបាន។
ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនថា សារនេះអាចឈរយ៉ាងមាំមួនលើមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនឯង ហើយថា
វាមិនគួរការពារលោកដើម្បីបំបែកឡើយ ហើយថា
វានឹងចេញទៅដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់ក្នុង ផ្នែកច្បាប់ការបស់វា
ហើយនឹងគួរបញ្ចប់យ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងសង្គមស៊ីវិល»។ Experience and Views, 48,
49.

សញ្ញាសម្គាល់ទីបួននៃបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់យើង គួរតែដាច់ហប់ចុងអាទិត្យ
ព្រោះបុរេវត្ថុសាស្ត្របរិសុទ្ធនៃបន្ទាត់កំណើតម្យ៉ាងទាំងអស់ ឬក៏បញ្ចូលគ្នា
ជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់ ដោយគ្មានជាមួយសង្គមស៊ីវិលអធិប្បាយដដែលបានបំផុសដោយព្រះល
បុរេវត្ថុសាស្ត្រទាំងនោះ តាមរយៈវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ គឺជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា
ច្បាប់ចុងអាទិត្យគឺជាសញ្ញាសម្គាល់ទីបួន
បន្ទាប់ពីទេវតាដ៏មានឫទ្ធភាពចុះមកក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់យើង។
សញ្ញាសម្គាល់ទីបួននៅក្នុងបុរេវត្ថុសាស្ត្រនៃផ្នែកលាន់ទាំងបួន ដដែលជា
«ព្រឹត្តិការណ៍អនាគត ដដែលនឹងគួរមានបើកសម្បជញ្ញាសម្គាល់របស់វា»
គួរតែមានការគ្រប់គ្រងទាំងមូលអីស្តូលាម ដោយផ្អែកលើការពិតថា
បុរេវត្ថុបទដ៏ដដែលនៃតម្លៃសុច្ឆន្ទៈនៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួនដដែល
នៅក្នុងចលនាកំណើតម្យ៉ាងគ្រប់យ៉ាង។

សាសនាសុលាមនឹងជាផ្នែកមួយនៃព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយនៃពលច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ដោយសារមូលហេតុទីពីរមួយ។ ព្រះយស្ទែរ ជាសិស្សនៃក្រុលសម្ព័ន្ធជ្យូដា
បានយកបុរេវត្ថុនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងបួននេះដោយជាក់លាក់
ហើយបានកំណត់វាជាសិក្សាប្រមូលដាច់ដោយខ្លួនវា។
និមិត្តរូបនេះគឺជាផ្នែកលាន់ទាំងបួន ដែលមានទំនាក់ទំនងគ្រប់យ៉ាង
មានសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងទៀត ដដែលមានទាំងមុន និងក្រោយសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួន
ដដែលសិស្សនៃក្រុលសម្ព័ន្ធជ្យូដាបានកំណត់ថាជាផ្នែកលាន់ទាំងបួន។
ក្នុងនាមជាសិក្សាប្រមូលដាច់ដោយខ្លួនវា
សញ្ញាសម្គាល់ទីបួននៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រនិមិត្តរូប ដដែលផ្ទុកសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះ
កំណត់ឱ្យការវាយប្រហាររបស់សាសនាសុលាមលើសហរដ្ឋអាមេរិក នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ២០០១។ ការពិតដដែលថា អាល់ហ្សា និងអូមហ្កេតា កំណត់ចុងបញ្ចប់ដោយដើមកំណើត
បង្កកើតឱ្យសាសនាសុលាមសុច្ឆន្ទៈពលច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ពីព្រោះសញ្ញាសម្គាល់ទីបួននៃសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួននេះ
គឺជាការវាយប្រហាររបស់សាសនាសុលាមនៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ ដូចនេះ
សញ្ញាសម្គាល់ទីបួន និងចុងក្រោយ ក៏គួរតែជាការវាយប្រហារមួយដោយសាសនាសុលាម
ប្រឆាំងនឹងសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។

វាអាចជាទៅបានយ៉ាងខ្ពស់ថា
ច្បាប់ចុងអាទិត្យគឺជាការវាយប្រហារមួយទៀតរបស់សាសនាសុលាមលើទីក្រុងញូយ៉ក ហើយ
ការនេះនឹងឆ្លើយតបជាទីបញ្ចប់មួយដដែលគួរមានកំណត់អត្ថបញ្ញាណដោយការចា
ប់ផុតពី ប៉ុន្តែយ៉ាងណា វានឹងជាការវាយប្រហារដោយសាសនាសុលាម
ដូចដដែលជាការព្យាករណ៍នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

យើងក៏មានបង្កហេតុផងដែរថា អាណាហ័រ និង អូមហេតា
មានលក់បុរេភូតិសាស្ត្រមួយនៃក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រទាំងបួននោះ។ តាមពិតទៅ
បុរេភូតិសាស្ត្រខាងក្នុងនៃមានលក់នោះ គឺជាការបរិកសម្បជ័យដ៏សំខាន់មួយ
ដែលឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបាននាំឲ្យលចចញ្ជ្រមជាមួយនឹងបញ្ញត្តិក៏ដដែលថា
«កុំបិតកុរសចេកុដីនព្រះបន្ទូលទំនាយនៃតែមុតិវិរវណៈ»។
បុរេភូតិសាស្ត្រខាងក្នុងនៃមានលក់នោះ
ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅពេលដែលយើងឃើញថា នៅក្នុងសញ្ញាសម្ភាសន៍ទាំងបួន
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយផ្កាឈូកទាំងបួនពីរ
មានរយៈពេលមួយនៃក្នុងសញ្ញាសម្ភាសន៍ទាំងបួន ដែលចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្ត
ហើយបញ្ចប់ដោយការខកចិត្ត។ ចាប់ពីការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ
រហូតដល់ការមកដល់របស់ទេវតាទីបី ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រមីឡី
មានបុរេភូតិសាស្ត្រជាក់លាក់មួយ ដែលតំណាងជានិមិត្តរូបដល់ខ្លួនវាឯង។
វាចាប់ផ្តើមដោយសាររបស់ទេវតាមួយ ដែលត្រូវតែបរិភោគ ដូចនេះហើយមានសម្ភាសន៍គ្នា
ពន្យារនៃក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីសុភ័ព្វរហូមចារីទាំងដប់។ បន្ទាប់មក
វាបញ្ចប់អំពីសម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រ ដែលក៏ជាសារមួយដែលត្រូវតែបរិភោគផងដែរ
ហើយបន្ទាប់មកនាំទៅដល់ការមកដល់នៃសារទីបី ដែលត្រូវតែបរិភោគ។

បន្ទាប់ខាងក្នុងនៃលក់កំហែងនៃក្នុងបន្ទាត់ផ្កាឈូកទាំងបួនពីរ
ត្រូវបានបញ្ជាក់តាមរបៀបពុយាករណ៍
មិនមែនត្រឹមតែដោយការចាប់ផ្តើមដែលតំណាងឲ្យការខកចិត្ត មួយ
ហើយដោយការមកដល់របស់ទេវតាមួយ និងសារឲ្យបរិភោគ
ដែលបន្ទាប់មកត្រូវបានផ្ទេរឲ្យឆ្លងក្រោយនៃក្នុងការខកចិត្តដ៏ធំបំណុលនោះទេ
ប៉ុន្តែវាក៏ត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយ «សចេកុតិពិត» ផងដែរ។

ពាក្យហាបេរី “emet” ដែលត្រូវបានបកប្រែថា «សចេកុតិពិត»
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះអនុកកាសាវិទូដ៏អស្ចារ្យ
ដោយប្រើអក្សរទីមួយនៃអក្ខរក្រមហាបេរី បន្តគេដោយអក្សរទីដប់បីនៃអក្ខរក្រម
ហើយបញ្ចប់ដោយអក្សរចុងក្រោយនៃអក្ខរក្រម
ដើម្បីបង្កើតជាពាក្យដែលត្រូវបានបកប្រែថា សចេកុតិពិត។ យើងមានបង្កហេតុថា
អក្សរទាំងនោះតំណាងឲ្យគោលការណ៍នៃច្បាប់នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង
ដែលជាគោលការណ៍កំណត់ច្បាប់ចេញពីដើមកំណើត។ អក្សរទីមួយគឺអក្សរ
«អាណាហ័រ»។ អក្សរកណ្តាលគឺអក្សរទីដប់បីនៃអក្ខរក្រមហាបេរី
ហើយតំណាងឲ្យការបះបោរ។ អក្សរចុងក្រោយគឺអក្សរចុងក្រោយ គឺទីបញ្ចប់
គឺអូមហេតា។ យើងមានបង្កហេតុថា
អក្សរទាំងបីនេះតំណាងឲ្យបីជំហាននៃដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច
ដូចដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយខុសបែន្ទាត់ទំនាយជាច្រើន។

អត្ថន័យនៃអក្សរទាំងបីនោះស្របគ្នានឹងអត្ថន័យនៃសាររបស់ទេវតាទាំងបីនាក់។ អត្ថន័យ
នៃអក្សរទាំងបីនោះស្របគ្នានឹងដំណើរការនៃការបន្តសុទ្ធជររបស់ពួកមានបុរាណ
និងពួកអាក្រក់នៅក្នុង ដានីយ៍លេខ ១២:១០ ដែលត្រូវបានបន្តសុទ្ធជរ ផ្ទេរឲ្យស
ហើយត្រូវបានលុបបង់។ អក្សរហាបេរីទាំងបីនៃត្រូវបាននាំមកគ្នាដើម្បីបង្កើតពាក្យ
«សចេកុតិពិត» មានសញ្ញាសម្ភាសន៍របស់អាណាហ័រ និងអូមហេតា

ហើយជំហានទាំងបីនៃអកុសលទាំងនោះកំណត់នៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ត្រូវបានហៅថា ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
ជំហានទាំងបីនៃតំណាងដោយអកុសលទាំងនោះ
ក៏តំណាងដល់កិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង យ៉ូហាន ១៦
ផងដែរ។

ហើយកាលណាទ្រង់យាងមក នោះទ្រង់នឹងបន្តទោសលោកិយអំពីអំពើហឺហឺ
អំពីសចេកុតិសុចរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ អំពីអំពើហឺហឺ
ពីព្រោះពួកគេមិនជឿលើខ្មែរ; អំពីសចេកុតិសុចរិត
ពីព្រោះខ្មែរទៅឯព្រះរាជការរបស់ខ្មែរ
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនយឺតយ៉ាវខ្សោយឡើយ; អំពីការជំនុំជម្រះ
ពីព្រោះមគ្គុទ្ទេសក៍នៃលោកិយនេះត្រូវបានជំនុំជម្រះហើយ។ យ៉ូហាន 16:8-11។

ការខកចិត្តលើកដំបូងត្រូវបានតំណាងថាជា អំពើហឺហឺ ដូចដែលបានបង្ហាញតាមរយៈ
ម៉ូសេ អ៊ូសា ម៉ារ៉ា និង ម៉ាថា និងពួក Millerites ពីព្រោះ ដូចដែល យ៉ូហាន ជំពូក ១៦
ពិពណ៌នាអំពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងការផ្តើមមានការចោទប្រកាន់អំពី
«អំពើហឺហឺ» នោះ គឺដោយសារ «ពួកគេមិនជឿ»។
និមិត្តសញ្ញានីមួយៗនៃយើងទើបបានយល់ខាងលើ
សុទ្ធតែតំណាងឲ្យការខកចិត្តលើកដំបូង
ហើយបុរសត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេនីមួយៗក៏ផ្តើមកុខិតមុមថា
ការខកចិត្តនោះបណ្តាលមកពីអំពើហឺហឺ
គឺការមិនជឿលើអ្វីមួយដែលបានបើកសម្តែងដល់ពួកគេដោយផ្ទាល់ហើយ។ ជំហានទីមួយ
គឺការចោទប្រកាន់អំពីអំពើហឺហឺ។ ជំហានទីមួយ គឺអកុសលទីមួយនៃអកុសលប្រាំបួន។

សញ្ញាសម្គាល់ទីពីរនៃបុរសត្រឹមត្រូវសាស្ត្ររំលោភកំហែងគឺសចេកុតិសុចរិត
ដែលជាកន្លងនៃការបង្ហាញនៃអំណាចរបស់ព្រះ ត្រូវបានបង្ហាញចេញនៅក្នុងសចេកុតិសុចរិត
ត្រឹមត្រូវរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលកំពុងកាន់សារនៃម្សិក្សែពាក់កណ្តាលអធ្យាស្រ័យ។
ពួកគេបង្ហាញសចេកុតិសុចរិតរបស់ព្រះនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះ ដុបិត យ៉ូហាន
ជំពូក ១៦ ចង់ថា ព្រះគ្រីស្ទមានយាងទៅឯព្រះរាជការរបស់ទ្រង់
ហើយពួកគេមិនបានយឺតយ៉ាវព្រះគ្រីស្ទទៀតឡើយ។ ព្រះគ្រីស្ទមានពន្យារពេល
មុនការបង្ហាញចេញនៃសចេកុតិសុចរិត។ ចំពោះពួក Millerites
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទនឹងមកព្រះសុភមង្គលរបស់ទ្រង់ចេញ កំហុសនោះត្រូវបានទទួលស្គាល់។
បន្ទាប់មក ខ្លួនសារនៃសារដែលបានកែតម្រូវ បានបង្កើតអ្នកផ្សាយបង្កគំរើមុន។
ថ្នាក់មួយបានបង្ហាញសចេកុតិសុចរិត ព្រោះពួកគេមានបុរេ
ហើយថ្នាក់មួយទៀតបានបង្ហាញការបោះបង់
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយអកុសលទីបីនៃអកុសលប្រាំបួន។

«អ្នកដែលបានទទួលការបោះបង់តាំងតែ
ដែលឈរនៅជាប់ព្រះអម្ចាស់នៃនៃដីទាំងមូល
មានឋានៈដែលផ្តល់ឲ្យមានសាតាំង ក្នុងនាមជាគម្របគ្របបាំង។
ដោយសារសុភមង្គលនៃនៃវិញ្ញាបនបត្ររបស់ទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់រក្សាការទាក់ទងជាប់ជានិច្ចជាមួយនឹងបុរាណនៃនៃដី។
បុរេមានតំណាងឲ្យព្រះគុណ
ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានផ្គត់ផ្គង់ចុងក្រោយរបស់អ្នកជឿ ដើម្បីកុំឲ្យវាបាត់។»

ហើយរលកទៅ។ បុរសិបបើមិនមានបុរេបរិសុទ្ធនេះ ដល់គួរឲ្យបានចុះពីស្ថានសួគ៌ តាមរយៈសាររបស់ពុទ្ធិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ
នោះអំណាចក្នុងនាមនៃព្រះអាក្រក់នឹងមានការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើមនុស្ស។»

«ព្រះជាម្ចាស់គួរឲ្យបានបង្កអប់រំកិត្តិយស
នៃពលេដ្ឋនៃយើងមិនទទួលយកសារដល់ទូរងផ្សាយមួយនេះ។ ដូច្នេះ
យើងបដិសេធបុរេបរិសុទ្ធ ដល់ទូរងចង់ចាក់បញ្ចូលទៅក្នុងពុទ្ធិសាសនារបស់យើង
ដើម្បីឲ្យបញ្ចូលនូវបុគ្គលដែលអនុវត្តនៃសូចិត្តនៃក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ។
នៃពលេដ្ឋនៃយើងនឹងមកថា “មើល កូនកំលោះមកហើយ; ចូរចេញទៅជួបទូរងចុះ”
អស់អនុវត្តនៃមិនមានបុរេបរិសុទ្ធនេះ
ដល់មិនមានចរិតសាព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងយឺតយ៉ាវ
ដូចជាពុទ្ធិសាសនាដែលយើង
ពួកគេមិនមានគំរូមឲ្យខ្លួនឯងជាស្រេចដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេទេ។
នៃក្នុងខ្លួនពួកគេផ្ទាល់
ពួកគេមិនមានអំណាចក្នុងការទទួលបានបុរេបរិសុទ្ធនេះឡើយ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេក៏ខូចហាក់បែកបាក់។ ប៉ុន្តែ
បុរសិបបើយើងសូមពុទ្ធិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បុរសិបបើយើងទូលអង្គរ
ដូចលោកម៉ូសេបានផ្តើមថា “សូមបង្ហាញសិរីល្អអរម្ភដល់ទូលបង្គំផង” នោះសេចក្តី
សុខស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងគួរឲ្យបានចាក់បង្កពុទ្ធិសាសនាចិត្តរបស់យើង។
តាមរយៈបំពេញមាស បុរេបរិសុទ្ធនឹងគួរឲ្យបានបញ្ចូលមកដល់យើង។
“មិនមែនដោយកម្រិត ឬដោយប្រទេសភាពទេ គឺដោយពុទ្ធិញ្ញាណរបស់អញ្ជើញ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពលបរិវារ។”
ដោយទទួលយកសូម្បីតែចង្អែកនៃព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត
កូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់គួរឲ្យបានដឹងថាដូចជាពុទ្ធិសាសនានៃក្នុងលោកីយ៍នេះ។ Review and
Herald, July 20, 1897.

សូមចំណាំថា អនុវត្តនៃសារនៃការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលអធុរគួរ
គួរឲ្យបានតំណាងជាមុនដោយលោកម៉ូសេនៃក្នុងរូងកូនហ្វូរេ
ខណៈដែលលោកអង្គរឲ្យព្រះបង្ហាញសិរីល្អអរម្ភដល់លោក។ ក្រុមទាំងពីរនោះបានបញ្ចប់
ការបង្កើតលក្ខខណៈរបស់ខ្លួនឯងជាស្រេចមុនការស្រុកនៃពាក់កណ្តាលអធុរគួរ
គឺក្នុងអំឡុងពេលនៃការពន្យារពេល។

«ឥឡូវនេះ យើងកំពុងរស់នៅក្នុងសម័យដ៏គួរឲ្យចង្អុលបំផុត
ហើយមុននឹងចំណាយយើង មិនគួរយឺតយ៉ាវក្នុងការស្រុកនៃការគ្រូ
មឲ្យខ្លួនសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។
កុំឲ្យនរណាម្នាក់ដើរតាមគំរូរបស់សូត្រិកពុទ្ធិសាសនាដែលយើង ហើយគិតថា
មានសុភមង្គលក្នុងការរង់ចាំរហូតដល់បុគ្គលិកមកដល់
សិនហើយទើបទទួលបានការគ្រូមឲ្យខ្លួននៃចរិតសម្បត្តិ
ដើម្បីបំពេញមាត់ក្នុងពលេដ្ឋនោះ។
នឹងយឺតពេលពេលហើយក្នុងការស្រុកនៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នៃពលេដ្ឋនៃភ្នំព្រះគ្រីស្ទនៃពុទ្ធិសាសនា ហើយគួរឲ្យបានពិនិត្យមើល។ ឥឡូវនេះ
ពលេដ្ឋនៃពាក់កណ្តាលសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ—ជាសម្បត្តិកប់ពាក់ព័ន្ធអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដល់នឹងសមរម្យសម្រាប់អនុវត្តនៃពុទ្ធិសាសនានៃពុទ្ធិសាសនាពិធីប្រឆាំងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូន
ចង្អុល។ ក្នុងរឿងបុរេបរិសុទ្ធនៃសូត្រិកពុទ្ធិសាសនាដែលយើង គួរឲ្យបានបង្ហាញថា
កំពុងអង្គរលំបាក ប៉ុន្តែមិនអាចទទួលបានតាមការស្រុកនៃស្តីរបស់ពួកគេឡើយ។

នេះជានិមិត្តសញ្ញាសំដៅទៅលើអ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានគូររៀបចំខ្លួន
ដោយការអភិវឌ្ឍចិត្តសម្បត្តិមួយ ដែលអាចឈរជាប់មាំបានក្នុងគុរិបត្តិ»។ The
Youth's Instructor, January 16, 1896.

នៅពេលសម្រាកកណ្តាលអធ្យាស្រន់ មនុស្សមួយក្រុមមានប្រវេណីដូច្នេះហើយ
ហើយមួយក្រុមទៀតគ្មាន។ ជំហានទីពីរគឺជាការបង្ហាញឲ្យយើង
នូវចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលពន្យារ នៃសេចក្តីសុចរិត ឬសេចក្តីអសុចរិត «ពីព្រោះ»
ក្នុងកម្រិតនេះបានទៅ «ឯ» «ព្រះវរបិតា» របស់ទ្រង់
«ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនយឺតយ៉ាវឡើយទេ»។
ជំហានទីពីរគឺជាអកុសលនៃបំប៉នអែក្សនក្រុមហើយ។
ជំហានទីបីក្នុងបុរេត្តិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំង គឺជាការជំនុំជម្រះ និងការខកចិត្តដ៏ធំ
និងអកុសលចុងក្រោយនៃអែក្សនក្រុម។

បុរេត្តិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំងនៅក្នុងផ្ការលាន់ទាំងប្រាំពីរ
ត្រូវបានរៀបចំដោយពាក្យ «សេចក្តីពិត»
ដោយការខកចិត្តនៃដើមដែលសម្គាល់ការខកចិត្តចុងក្រោយ
ដោយទេវតាមុនាក់ដែលមកជាមួយសារមួយនៃដើម និងនៅចុងបញ្ចប់។
បុរេត្តិសាស្ត្រដែលលាក់កំហាំងនេះ
នឹងត្រូវបានស្គាល់តាមរយៈអ្នកដែលបានទទួលយកក្បួននៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ
ដែលត្រូវបានប្រទានដោយសិទ្ធិអំណាចខ្ពស់បំផុតប៉ុណ្ណោះ។ ក្បួនរបស់ Miller
នៃដើម និង Prophetic Keys នៅចុងបញ្ចប់។

ជាមួយនឹងបុរេត្តិសាស្ត្រផ្ការលាន់ទាំងប្រាំពីរ ដូចដែលយើងទើបតែបានលើកបង្ហាញ
នោះមានការសង្កេតឆ្លងមួយដែលត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញ ហើយត្រូវចងចាំទុក។
ការខកចិត្តលើកដំបូងក្នុងគ្រប់បន្ទាត់នៃការកែប្រែ
គឺជាការមិនអើពើចំពោះសេចក្តីពិតដែលបានបង្កើតឡើងជាមុន។
ម៉ូសេបានប្រាប់ស្តេចក្រុងស៊ីនៃបុរេសតវត្សរ៍ថា ទោះបីជានិមិត្តសញ្ញាដ៏លាក់លាក់នៃសេចក្តី
សញ្ញាដែលពាក្យទំនាយរបស់អប្សរហាក់ពុំទាក់ទងនឹងសម្គាល់ក៏ដោយ។
អ៊ូសានបានប្រាប់ថា មានតែប្លែកប្លែកប៉ុណ្ណោះដែលអាចប៉ះពាល់បាន។ ម៉ារ
និងអលើសបិត ផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងរឿងរបស់ឡាសា
ថាពួកគេបានដឹងរួចមកហើយអំពីព្រះចេសេដាននៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
នៅពេលគំនូសតាងឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានផលិតឡើង មេដឹកនាំទាំងឡាយ
(សម្រាប់ពិមិត្តភក្តិ) បានពឹងផ្អែកលើលោកឪពុក Miller
ឲ្យមិនអើពើនឹងអ្វីដែលគាត់តែងតែនិយាយអំពីឆ្នាំ 1843។
ពួកគេបានទទួលបានគាត់ផ្តល់បុរេសក្ខីកម្មដែលបានបង្កើតឡើងរួចរបស់គាត់
ដែលបានទុកចន្លោះបត់បន្លែងទាក់ទងនឹងកាលបរិច្ឆេទឆ្នាំ 1843
ជាការព្យាយាមរបស់ពួកគេស្វែងរកអំពីការសម្រេចនៃព្រឹត្តិការណ៍ប្រយុទ្ធនៃ សក្ខីកម្មរបស់ Miller
បញ្ជាក់ថា សម្រាប់ពិមិត្តភក្តិដែលនាំមកដោយមេដឹកនាំផ្សេងៗនៅក្នុងចលនា ហា
ននាំឲ្យគាត់លះបង់ការកំណត់ដោយមិនច្បាស់លាស់របស់គាត់អំពីពេលវេលានៃការសម្រេចកាល
បរិច្ឆេទសម្រាប់ការសម្រេចនៃពាក្យទំនាយ ហើយប្រកាសដោយផ្ទាល់ថា
វានឹងសម្រេចនៅក្នុងឆ្នាំ 1843។

ជាមួយនឹង Future for America យើងបានដឹងថា មិនគួរមានសារណាមួយទៀតដែលត្រូវបាន
«ព្យាយាមលើកលែង» ឡើយ។ Future for America

មានបង្ករៀនការពិតនោះដដែលៗជាញឹកញាប់ពេញមួយបុរេភូតិសាស្ត្រនៃចលនានេះ។
ការខកចិត្តក្នុងលើកទីមួយ
តែងតែស្មើចិត្តលើមូលដ្ឋាននៃការមិនអំពើចំពោះសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងមួយ
ដែលមានតាំងរួចហើយ។ នោះជាការមិនអំពើដោយហេតុផលចំពោះសេចក្តីពិតមួយ
ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្លាំងជាងនោះទៀត
គឺជាការមិនអំពើដោយហេតុផលចំពោះកុប្បន្នចម្បងរបស់ William Miller
ដែលត្រូវបានកំណត់ច្បាស់លាស់ជាពិសេសថា មានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

ហើយទេវតាដែលខ្ញុំបានឃើញឈរលើសមុទ្រ និងលើផែនដី
បានលើកដៃរបស់ខ្លួនឡើងទៅស្តាប់សូត្រ
ហើយបានស្តាប់ដោយព្រះអង្គគង់លើមានព្រះជន្មរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ជាព្រះអង្គគង់លើមានបង្កកើតស្តេចសូត្រ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ
ទាំងផែនដី និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ទាំងសមុទ្រ
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនោះ ថា នឹងមិនមានពេលវេលាទៀតឡើយ។ វិវរណៈ
10:5, 6។

ទេវតាដែលឈរលើផែនដី និងសមុទ្រ នោះ តាមដែលបងស៊ីវ័រវៀ បាននិយាយ គឺ
«មិនតិចជាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទុទ្ទាល់ឡើយ»។ អនាគតសម្រាប់អាមេរិក
បានមើលរំលងបញ្ញត្តិផ្ទាល់មួយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! តាមទុទ្ទាល់ខ្លួន
ខ្ញុំបានទាក់ទងតែជាមួយមនុស្សមួយចំនួនតិចប៉ុណ្ណោះ
ដែលខ្ញុំធ្លាប់មានទំនាក់ទំនងជាមួយមុនថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។
ក្នុងចំណោមមនុស្សសតិចតួចទាំងនោះ មានតែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ
ហើយមុននាក់ក្នុងចំណោមពីរនាក់នោះ ឥឡូវនេះកំពុងដកខ្លួនចេញពីព្រះយេស៊ូវ
ដែលខ្ញុំបានសិក្សាជាមួយ និងបានសាកល្បងនូវអ្វីដែលកំពុងមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍នៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ ប៉ុន្តែ
ដោយផ្ទុយនឹងបុរេភូតិសាស្ត្រ Millerite ដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើម
ដែលយើងជាចំណុចបញ្ចប់របស់វា ខ្ញុំប្រាកដថា
នៅតែមានអ្នកខ្លះដែលបានស្មើចិត្តនៅក្នុងចលនានោះ នៅពេលនោះ
ហើយនៅតែកំពុងបង្កើតការអនុវត្តន៍នៃនាយដដែល «ពុយរលើពេលវេលា»។
ក្រោមព្រះអាទិត្យនេះ គ្មានអ្វីថ្មីឡើយ។

ពេលវេលាខ្ពស់កំណត់
មិនអាចបន្តជាមួយនឹងការរំកិលខាងទំនាយបុរាណនោះបានទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែស្វែងរកមនុស្សសតិមួយៗមានសេចក្តីជឿជាក់ពេញលេញនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្លួន។
ហើយសូមឲ្យបុរសនីមួយៗដែលកាន់ជំហាននៅខាងភាគីដែលនៅតែដដែលជាមួយពេលវេលា
នោះ ដឹងថា Future for America បដិសេធការអនុវត្តទាំងអស់នោះ
ព្រោះវាមិនមែនជាអ្វីផ្សេងទេក្នុងការបំភាន់របស់សាតាំងប៉ុណ្ណោះ។

បន្ទាប់ទំនាយខាងក្នុងដែលលាក់កំហាំងនៅក្នុងសញ្ញាសម្គាល់ទាំងបួន
ដែលបង្កើតឡើងជាផ្នែកនៃទាំងបួនពិរ
គឺជាអ្វីដែលឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានបំភាន់ដោយសិស្សានុសិស្សយុវជន។
អត្ថបទនេះគ្រាន់តែជាការរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលយើងបានចូលដៃអំពីពាក្យហាប្លេ
"emet" ដែលត្រូវបានបកប្រែថា សេចក្តីពិត។
វាមិនមានប៉ះពាល់ដល់គ្រប់អ្វីទាំងអស់ដែលយើងបានចែករំលែកពីមុនមកទេ

ប៉ុន្តែតែគោលបំណងនៃការរំលឹកឡើងវិញនេះ គឺដើម្បីបង្ហាញថា យ៉ូហាន ជំពូក ១៦ ខ ៨ សុរ
បតុនាយ៉ាងពេញលេញជាមួយគំរូទំនាយដដែលយើងកំពុងស្វែងរកបំប៉នទាក់ទងនឹងខាងក្នុង
ដដែលលាក់កំហាំងនៃក្នុងផុតរលាន់ទាំងបុរាណ។

នោះមានការពិនិត្យឡើងវិញបន្តថ្ងៃបន្តថ្ងៃត្រង់លើចាំហាច
មុននឹងយើងឈានទៅដល់សច្ចក្រឹតសន្និដ្ឋានមួយ
ដដែលយើងនឹងលើកយកមកពិភាក្សានៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

កុំបិទភ្នែកបន្តទូលនៃការព្យាករណ៍ក្នុងសង្គ្រាមនេះឡើយ
ដូចជាពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ៖ អ្នកណាដែលទុច្ចរិត
ចូរឲ្យអ្នកនោះនាំទៅទុច្ចរិតទៅទៀត៖ ហើយអ្នកណាដែលសៅហ្មង
ចូរឲ្យអ្នកនោះនាំសៅហ្មងទៅទៀត៖ ហើយអ្នកណាដែលសុចរិត
ចូរឲ្យអ្នកនោះនាំសុចរិតទៅទៀត៖ ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យអ្នកនោះនាំបរិសុទ្ធទៅទៀត។ ហើយ មើល ឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ
ហើយរងរាន់របស់ឧក្រិដ្ឋនោះជាមួយឧក្រិដ្ឋ ដើម្បីបំបាត់នូវសុភមង្គល
តាមដដែលការប្រព្រឹត្តរបស់គេនឹងមាន។ ឧក្រិដ្ឋជាអាល់ផា និងអូមហេតា ជាដើម
និងជាចុងក្រោយ ជាទីមួយ និងជាទីចុងក្រោយ។ វិវរណៈ ២២:១០-១៣។